

МОСТ – ТРЕТИЙ УРОВЕНЬ

Дина Грабоис

Рождение Пульчинеллы

Григорий КРУЖКОВ

Жил в Неаполе лодочник по имени Пульчи. Они с женой были женаты уже двадцать лет, но детей у них не было. Однажды синьора Пульчи горько сетовала на судьбу. Ее муж ударил кулаком по столу и воскликнул:

- Дьявол! Угломонится ли эта болтунья?

И тут огромный черный кот выскочил из-под кровати и исчез. Из складок занавески вылетела белая птица и выпорхнула в окно. А из детской кроватки послышался странный крик.

Бедная синьора Пульчи приблизилась к колыбельке и чуть не умерла от радости.

- Какой красивый мальчик! – воскликнула она и взяла на руки чудесного младенца.

- Сейчас посмотрим, - сказал папаша Пульчи. – Ну и уродец! Я сейчас выброшу его в море.

Но малыш вывернулся из рук матери, скакнул и через мгновение уже твердо стоял на ногах. Потом он упал на спину и закрутился на своем горбу, как волчок. После стал делать уморительные рожи.

- Разрази меня гром! – сказал жене папаша Пульчи. – Этот малыш – несчастный горбун. Его послал нам сам дьявол. Но с ним весело!

- Черный кот, наверное, был дьяволом, - отвечала синьора Пульчи.
– Но белую птицу послала сама Пресвятая Дева. – Поэтому наш сыночек уродлив, как дьявол. Но душа у него ангельская.

- Давай назовем его Пульчинеллой, - сказал на это папаша Пульчи.

לידתו של פולצ'ינלה

פעם גר בנאפולי ספן בשם פולצ'י
הוא ואשתו היו נשואים כבר 20 שנה אך ילדים לא היו להם.
יום אחד סניורה פולצ'י התבכינה על גורלה.
בעלה דפק על השולחן ואמר: "לעזאזל! מתי תשקט כבר הפטפטנית?"
באותו רגע חתול גדול ושחור זינק מתוך המיטה ונעלם.
מבין קפלי הוילון יצאה לה ציפור לבנה והתעופפה בחזרה דרך החלון.
ממיטת הילדים נשמעה צעקה מוזרה.

הגברת המסכנה התקרבה למיטה וכמעט התעלפה משמחה.

"איזה ילד יפיפה!" היא קראה ולקחה את התינוק המקסים על הידיים.
"בואי נראה", אמר האב פולצ'י, "איזה מכוער! עדיף לזרוק אותו לים."

אבל התינוק התפתל מידיה של אמו, וכבר לאחר רגע נעמד על רגליו והתייצב.
הוא נפל על הגב והתחיל להסתובב, כמו סביבון.
ואז הוא התחיל לעשות פרצופים מצחיקים.

"שדים ורוחות!" – אמר האב פולצ'י לאשתו. "הילדון הזה – גיבן מסכן. השטן בכבודו
ובעצמו הביא אותו לנו, אבל דווקא כיף איתו!"

"החתול השחור, כנראה היה השטן", אמרה סניורה פולצ'י, "אבל את הציפור הלבנה
שלחה מריה הקדושה בעצמה. בגלל זה הבן שלנו מכוער כמו השטן, אבל הנשמה שלו
היא כמו של מלאך."

"בואי נקרא לו פּוֹלִיצ'יִנְלָה" הגיב על זה האב פולצ'י.